

научила, че калугеритѣ не намѣрили сина ѝ. Тя искала да напустне манастира и, безъ да гледа, че вънѣ бурята продължавала да върлува, искала да иде срѣдъ ледоветѣ и снѣговетѣ да търси своето дете . . . Изеднажъ се появилъ Диамантъ — ослабналъ, запъхтѣнъ и разтреперанъ отъ умора — и майката, плачейки отъ радостъ, снела отъ гърба му сина си, който здраво се държалъ за козината на кучето.

Ат. Георгиевъ.

Изъ царството на растенията.

IV.

Какъ сж направени листата и за какво служатъ тѣ.

(По Лункевичъ и др.)

Било е време, когато и прости и учени сж смѣтали, че растенията се хранятъ само чрезъ коренитѣ. На листата се е гледало като на накитъ, който растенията си слагатъ презъ пролѣтѣта. Тогава се е мислило, че всичко на земята е създадено за човѣка: и зелената покривка на лизадитѣ, и красивитѣ корени на дърветата въ градинитѣ, и горитѣ всички сж създадени да радватъ окото на човѣка и да го веселятъ.

Днесъ хората не разсждаватъ така. Вече се знае, че листата сж потрѣбни на растенията, тъй както и коренитѣ.